

Първи Великден на български език в нашата църковна община в Люксембург

Църковната община „Св. Йоан Рилски“ в Люксембург за първи път тази година отпразнува Празника на празниците – Възкресение Христово на роден език. Поради епидемиологичните ограничения събранието на енорията не беше възможно в нощта в събота срещу неделя, както повелява традицията. Затова Пасхалното богослужение беше отслужено в ранните зори на неделния 2 май от протоерей Стоян Бербатов (Неврокопска епархия). С благословието на Негово Високопреосвещенство Западно- и Средноевропейския митрополит Антоний през последните няколко месеца той се отзовава на поканите ни да извършва богослужения на български език в църковната ни община. Той е посрещан в Люксембург, когато председателят на църковното настоятелство протоерей Добромир Димитров (обгрижващ и Православната мисия „Св. св. Константин и Елена“ в Рочестър) е възпрепятстван да пътува от Обединеното Кралство поради презграничните мерки за овладяване на здравната криза.

С възлнение, радост и благодарност за архипастирската грижа от страна на

НВПр митр. Антоний църковното настоятелство грижливо подготви подобаващото честване на празника, към който се присъединиха и скъпи приятели от църковната община „Св. Теодосий Търновски“ в Брюл (Кьолн-Бон). В духовно отношение по време на Великия пост о. Стоян Бербаков отслужи две св. литургии – в неделя на Св. Григорий Палама и на празника Вход Господен в Йерусалим, когато редица православни българи след изповед и надлежна подготовка се причастиха с Христовите тайни. На Цветница пък украсихме наемания от църковното настоятелство римокатолически параклис към Центъра „Св. Йоан XXIII“ освен с православните икони, получени преди години като дарение от родината, с цветя и традиционните върбови клонки. Присъстващите ги отнесоха по домовете си за благословение, след като приветстваха Спасителя с „Осанна! Благословен е идещият в името Господне!“.

Утрото на Пасхалния неделен ден започна с Пасхалната полунощница, след която беше извършено литийно шествие около храма. Всеки упорито се стараеше да запази пламъка на свещите си под ободрителни пориви на сутрешния вятър и песнопението, изпълнено с тайнственост и очакване. Всички присъстващи деца носеха по една домашна икона – в знак на радостта от случилото се Възкресение. След прочитане на полагаемото утринно евангелие пред вратите на параклиса тържествено беше изпят Пасхалният канон и пасхалните стихирни. Многократно и енергично се поздравихме със славния възглас „Христос възкресе! Воистину възкресе“. Литургийното евангелие беше прочетено от свещеника на български, а от присъстващи деца и енорияши и на древните гръцки и латински, на официалните езици за Люксембург (френски, немски и люксембургски), на испански, английски и на полски. Многоезичието е едно от богатствата и основна ценност както на Европейския съюз, в чието сърце имаме щастието да славим Бога, така и на православната ни община. Повечето деца учат в европейски училища, където водещи са различни избрани от тях езици, а значителна част от енорияшите ни работят към европейски институции, където многоезичието е едновременно ежедневие и удоволствие. В проповедта си след богослужението о. Стоян накратко скицира значението и смисъла на Празника на празниците. От името на църковното настоятелство беше изказана искрена благодарност както на духовника, така и на всички празнуващи в храма – за жертвоготовността да присъстват на богослуженията, за всеотдайността и подкрепата. Бяха преподадени пасхални поздравии от НВПр митр. Антоний и от председателя на общината о. Добромир. Разменихме си традиционните благословени козунаци, обагрени яйца и други лакомства (за съжаление почерпка в храма не беше позволена

поради ограничителните мерки).

Съкровена е благодарността ни и преди всичко към Всеподателя Бога – за великата Му милост да допусне православно то ни тържество на български език в традиционно римокатолическата държава, която така гостоприемно ни приема. За информация на читателите на Двери, поради посегателствата на епидемиологичната криза, тази година катедралният храм на Вселенската патриаршия в Люксембург, където традиционно се черкуват повечето православни българи, когато не е възможно да се служи на майчин език, беше затворен от средата на Шестата седмица на Великия пост. Разрешено беше само кратко посещение за поклонение и молитва и за причастяване със св. Дарове в строго определени часове. В другия основен православен храм в Люксембург – църквата на Руската задгранична църква, която скоро ще празнува осемдесетгодишнина от основаването си – участие в Пасхалното богослужение (отслужено също в неделния ден на 2 май) беше възможно само след предварително записване и с доказателство за отрицателен ковид-тест.

На фона на всички тези ограничения около нас още по-наситено и истински оценяваме възможността да съпреживеем радостта от тържеството на Възкресението според традицията на майката-църква и да възкликнем тихо: „Христос възкръсна! Наистина възкръсна!“.

dveri.bg